

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 1 JULIOL DE 2022 | Número 173

PÀG. 3 | POBLET

Reobre l'hostatgeria del monestir

PÀG. 9 | ÀLVAR SÀNCHEZ

"Calen mecanismes més humans
per gestionar la frontera"

PÀG. 12 | JEAN-LOUIS SCHLEGEL

"Hi ha una buidor interior que ve del fet
de poder accedir a tot"

PÀG. 18 | SAGRADA FAMÍLIA

Adaptació del museu a les visites
per a les persones cegues

PÀG. 20 | JORDI LLISTERRI

L'avortament, punts de trobada

L'efecte contagi de la Setmana per la Pau | PÀG. 7

PÒRTIC

La Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres ha arribat després de l'horror a Melilla. Ens cal tornar a creure en la dignitat humana. Viure-la dins nostre, expressar-la a peu de carrer i defensar-la també en els despatxos. La pau no vindrà de forma espontània. Per això és encertat comptar amb les tradicions espirituals, capaces de posar fonaments a l'esperança i de contagiar la pau.

SUMARI

3 Actualitat

Reobre l'hostatgeria del Monestir de Poblet
Les religions encomanen la pau a Barcelona
Àlvar Sánchez, jesuïta: "Calen mecanismes més humans per gestionar la frontera"
Schlegel: "Hi ha una buidor interior que ve del fet de poder accedir a tot"
Aquest dimarts, Míriam Hatibi al club de lectura 'Amb fe de llibres'
Veure la Sagrada Família amb els dits
Fàtima Ahmed, Carme Llasat, Josep Minguell i Carme Trilla, Creu de Sant Jordi
Santuari de la Mare de Déu de la Muntanya, protectora de ramats i pastors

20 Panoràmica

L'avortament, punts de trobada, per Jordi Llisterri
La Carta Col·lectiva dels bisbes espanyols, de 1937, per Josep-Miquel Bausset

33 Recull de premsa

34 La setmana a les xarxes

Reobre l'hostatgeria del Monestir de Poblet

Aquest divendres l'Hostatgeria de Poblet ha reobert les seves portes. Ho ha fet després de més d'un any tancada i amb una nova gestió externalitzada a càrrec de la companyia Petits Hotels. Un canvi que busca "obrir l'hostatgeria a tota mena de client, però mantenint la seva essència", explica Francesc Pintado, de la nova gestora hotelera.

Francesc Pintado té clar que l'hostatgeria és "un lloc de repòs, de descans i de meditació". Des de la companyia, asseguren ser "sensibles i coneixedors de l'espai on es troba el servei hoteler". "És molt important que hi hagi respecte i que ajudem a dur a terme la tasca de la comunitat", hi afegeix. Tot i això, subratlla que els temps canvien i la competència és ferotge. "Perquè el negoci pugui ser rendible ens hem d'adaptar", diu.

Una adaptació que ha estat explicada, compartida i compresa a la comunitat del monestir de Poblet. "L'abat **Octavi Vilà** entén que hi ha un mercat, una competència i que la rendibilitat de l'espai implica obrir-se a tota mena de client".

Per fer-ho, s'afegiran algunes comoditats a l'hostatgeria: "L'obrirem amb televisors, instal·

larem aire condicionat i canviarem els llits". Tot per aconseguir, en un futur, passar de les dues estrelles de l'hostatgeria actual a les quatre estrelles.

Amb aquest nou projecte, la companyia també busca ajudar i posar el seu granet de sorra per incrementar els visitants al Monestir de Poblet. De fet, per al gestor es tracta d'un edifici "molt ben construït, amb una ubicació única i idíl·lica".

Des de la companyia, a més, diuen haver-se sentit molt acollits: "És un tracte de bones persones amb bones persones".

Cafeteria, banquets i congressos

Sobre els serveis que oferirà la nova hostatgeria, aquest mateix divendres ja s'ha posat en funcionament la cafeteria que estarà oberta a tots els visitants del monestir. L'establiment oferirà esmorzars, aperitius, entrepans calents i gelats per a tot el públic. A més, per als clients, l'hostatgeria compta amb "un servei d'esmorzar propi i un bufet de qualitat amb plats calents servits a taula", explica Pintado.

La companyia Petits Hotels preveu, en un futur, obrir la nova hostatgeria a tot el turisme d'em-

preses, congressos i reunions. També vol oferir la possibilitat d'organitzar esdeveniments com casaments, batejos i comunions amb banquets a l'hotel i l'oportunitat de pernoctar al monestir.

L'hostatgeria va tancar les seves portes el 21 de maig de 2021, després de més de deu anys en funcionament, a causa de les conseqüències de la crisi per la pandèmia. Ara, Francesc Pintado espera que "s'animin les vendes" i busca "dotar d'un equilibri econòmic aquest bon producte".

ROGER VILA CLARA -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Oferim formació, diàleg i reflexió sobre el fet religiós,
la diversitat religiosa i els fonaments de cristianisme.
Estudis reglats oberts a tothom.

Estudis presencials i virtuals

- LLICENCIATURA I BATXILLERAT EN CIÈNCIES RELIGIOSES.
- DECLARACIÓ ECLESIASTICA DE COMPETÈNCIA ACADÈMICA.
- DIPLOMA D'ESPECIALISTA UNIVERSITARI EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA.
- MÀSTER EN DIÀLEG INTERRELIGIÓS, ECUMÈNIC I CULTURAL.
- LLENGÜES CLÀSSIQUES.

Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona - (+34) 93 454 19 63

secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org

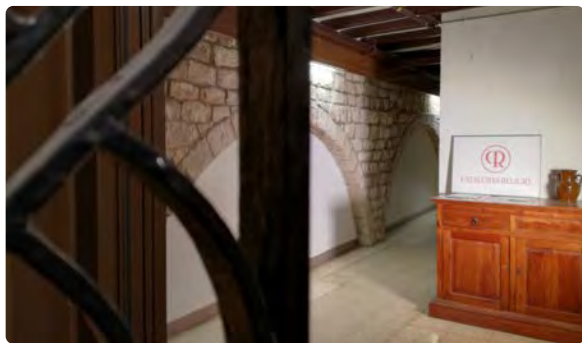
Ens trobaràs a les xarxes!: @iscreb

web ISCREB

Vine a estudiar amb nosaltres

La Rebotiga n.54. Les fronteres

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Parlem dels **testimonis** que arriben des de la frontera de Melilla i dels actes **recordant** l'activista **Arcadi Oliveres**. Darrera tertúlia de la temporada amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

L'Església sobre els fets a Melilla: "Exigim una investigació exhaustiva"

"La política de la Unió Europea fa de les rutes migratòries trampes mortals que cada any es cobren milers de vides". Aquestes són les paraules del **comunicat** de la Comissió General de Justícia i Pau amb motiu dels successos ocorreguts aquest divendres a Melilla quan 2.000 persones van intentar travessar la tanca del Marroc a Espanya. En el seu manifest condemnen les actuacions policials i exigeixen una "investigació exhaustiva" als governs espanyol i marroquí sobre la seva actuació.

'La Plaça del Diàleg' torna a portar el missatge d'Arcadi Oliveres als carrers

La plaça Universitat de Barcelona ha acollit aquest dijous 'La Plaça del Diàleg', l'acte final de la **Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres** organitzada per Justícia i Pau. Al llarg de tot el dia, més de mil persones han participat de les diferents activitats que han acabat amb la lectura d'un **manifest** impulsat per diferents organitzacions de pau, drets humans i cooperació de tot l'estat. "Demanem a la ciutadania que no es deixi arrossegar pel clima bel·licista". Ha estat la crida que ha tancat la Setmana per la Pau.

Les religions encomanen la pau a Barcelona

Un toc de campanes a l'estil de la comunitat ecumènica de Taizé i un cant en àrab han obert la crida a l'oració aquest dimecres. 'La pau del cor' ha convocat prop de cinc-centes persones al bell mig de la Plaça Sant Jaume. Una vintena de comunitats religioses i tradicions espirituals presents a la ciutat han compartit lectures, estones de silenci i meditació en aquesta vetlla celebrada en la primera **Setmana per la Pau - Arcadi Oliveres** que organitza Justícia i Pau.

Així han aconseguit l'efecte que apuntava una de les lectures: "La pau s'encomana o ens l'encomanen". El cercle que han format al mig de la plaça ha estat símbol d'unitat. I amb el cant en hebreu han formulat un objectiu comú: "Havenu shalom alejem". Tota la plaça ha entonat aquest "sigui la pau amb nosaltres" en català, euskera, castellà, àrab, gallec i hebreu.

La periodista **Rosa Maria Calaf**, que ha conduït l'acte, ha defensat que "el diàleg interreligiós i interconviccional a Barcelona no només és possible, sinó que ja és una realitat", en al·lusió a les persones convocades. **Ravid Goldschmidt** ha fet sonar el metall del handpan i la seva percussió melòdica ha facilitat estones de inte-

riorització, en aquest acte públic a peu de carrer i amb la claror d'un vespre de finals de juny.

La pau com a horitzó i signe del que les creences presents a casa nostra poden oferir a la societat. "Apostar pel pacifisme és apostar per una manera de viure no-violenta i que fomenti els vincles, la comprensió, la tolerància", deia l'activista **Arcadi Oliveres**. Són paraules de qui **va ser president de Justícia i Pau**, que vol mantenir viu el seu llegat, i que Calaf ha fet ressonar aquest dimecres al centre de Barcelona. Una crida a "continuar el camí de la no-violència, sense defallir", en un context en què, com apuntava Oliveres, "s'ha normalitzat la violència" i sovint resulta "més fàcil trobar la guerra".

Entre els representats polítics, hi han assistit l'alcalde de Barcelona, **Ada Colau**, la consellera de Justícia, **Lourdes Ciuró**, la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, el Comissionat de Diàleg Intercultural i Pluralisme Religiosos de l'Ajuntament, **Khalid Ghali**, així com també la família d'Arcadi Oliveres, amb la seva dona **Janine Künzi**, o el seu fill i codirector de l'AUDIR, **Arnau Oliveres**, la **nova presidenta de Justícia i Pau**, **Dolors Fernández**, el

president sortint, **Eudald Vendrell**, i el director de l'entitat, **Miquel Torres**, que ha tancat l'acte animant els participants a cantar per la pau.

"La llibertat no es dona d'una vegada per totes, cal lluitar-hi constantment"

"De vegades sembla que les paraules que diem no poden canviar la situació, però mostren qui som, ens fan capaços de prendre la història de tot el país a les nostres pròpies mans", han dit des de la comunitat ucraïnesa. En la seva intervenció han recordat que "la llibertat no es dona d'una vegada per totes, cal lluitar-hi constantment", tal com demostra l'esclat d'una nova guerra a Europa. I han expressat agraïment pel **suport rebut a Catalunya**.

Un pensament que s'ha fos enmig de la lectura d'altres textos religiosos i d'entitats civils que treballen per la pau. Els han recitat representants de l'Església Cristiana Evangèlica de Gràcia, la Sinagoga Bet Shalom, budistes de tradició tibetana, l'Església Cristiana Siriana d'Antioquia, l'Església Evangèlica Protestant de Barcelona-Centre, Església Ortodoxa Romanesa, el Centre Cultural Islàmic Camí de la Pau, l'Esglé-

sia Anglicana de Barcelona, l'Església de Nostra Senyora del Perpetu Auxili d'Ucraïna, l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies, l'Església Evangèlica Baptista el Redemptor de Sabadell, de la Comunitat filipina de la Parròquia de Sant Agustí de Barcelona, l'Església Adventista del Setè Dia, de l'hinduisme-vaishnava, de la Fe Bahà'í i de Brhama Kumaris.

També s'han llegit textos dels maçons, l'Església de la Cienciologia, la Federació de Famílies per la Unificació i la Pau Mundial, i de Sukyo Mahikari, i de la Federació Catalana de Voluntariat Social, l'Institut Català Internacional per la Pau i la La Fede.cat. Celebrat en el marc de la primera Setmana per la Pau, aquest ha estat l'esdeveniment de caràcter específicament religiós. L'ha coorganitzat Justícia i Pau amb la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Justícia, l'Ajuntament de Barcelona, la Xarxa Interreligiosa per la Pau (**XIP**) i l'Associació d'Amics de la UNESCO per al Diàleg Interreligiós i Interconviccional (**AUDIR**), i ha comptat amb la col·laboració de Càritas Diocesana de Barcelona.

LA FRONTERA A NADOR, AL MARROC,
AQUEST DISSABTE.

Àlvar Sánchez, jesuïta: "Calen mecanismes més humans per gestionar la frontera"

La frontera Sud s'ha convertit en un escenari molt i molt fràgil. Algunes entitats locals han xifrat en 37 els refugiats morts dijous al vespre a la tanca que separa Nador de Melilla. Calculen que hi ha més d'un centenar de ferits, alguns dels quals a hores d'ara encara esperen rebre atenció. Un episodi tràgic que ja **han demanat investigar** diverses associacions en defensa dels drets humans, com Justícia i Pau, i la mateixa comissió episcopal per a les Migracions i la Mobilitat Humana de la Conferència Episcopal Espanyola.

L'arquebisbe emèrit de Tànger, el franciscà **Santiago Agrelo**, ha denunciat també **a les xarxes socials** l'opacitat en aquest nou capítol de repressió: "No preguntis com van morir. No preguntis si aquestes morts van ser evitables. No preguntis per responsabilitats en aquest crim contra uns joves africans sense drets i sense pa", ha escrit.

Les entitats sobre el terreny continuen en estat de xoc i viuen amb molta preocupació el què està passant. És el cas de les presències d'Església dedicades al suport i a l'atenció socio-sanitària dels nouvinguts. Hem parlat amb el

jesuïta **Àlvar Sánchez**, que és el responsable de la Delegació Diocesana de Migracions a Nador, i demana poder atendre les persones que han resultat ferides. Algunes requereixen cirurgia i esperen poder-hi accedir.

El religiós s'esforça a contrastar un model d'acollida fallit amb la celebració de **Charles de Foucauld** que han viscut aquest mateix cap de setmana a Nador: "L'hem començat amb una exposició de panells sobre la seva vida. Qui han estat els primers a entrar a l'església a visitar-la? Dos musulmans. Qui han estat els segons a entrar a l'església a visitar-la? Sis jueus". Amb aquesta petita anècdota planteja un potencial de trobada i d'acollida de la diversitat que avui sembla més necessari que mai.

"Tenim molt a oferir, tenim molt a dir", apunta el jesuïta sobre el paper de l'Església diocesana en aquesta entrevista. "Estem parlant d'una humanitat que es planteja com a proposta de futur. Estem parlant d'un capital humà que pot ser llevat d'una societat que d'una forma o d'una altra arribarà i hi ha dolors de part que ens podem estalviar", suggereix davant de l'horror que acaben de viure.

Què cal fer per evitar un episodi tan tràgic com aquest?

Toca obrir un espai de reflexió. Estem en un moment en què es donen les condicions perquè això torni a succeir si no hi posem remei. Actualment, la situació al Sahel és insostenible. Les conseqüències del canvi climàtic es comencen a notar a les economies domèstiques de moltes famílies. Està baixant el percentatge de producció agrícola a molts països. Sabiem que després de l'aturada de la Covid es reprendria la mobilitat humana cap al nord. Sabem les conseqüències de la inversió creixent en dispositius de control a Líbia. Evitar el fluxe migratori en un lloc té com a conseqüència que aquest fluxe quedi dirigit cap a altres punts del Mediterrani. Quan el Mediterrani deixa d'esdevenir una alternativa per a la mobilitat humana, aleshores, és l'Atlàntic el que s'acaba cobrant més vides -segons el col·lectiu **Caminando fronteras**, amb més de 4.000 persones mortes o desaparegudes l'any passat-. I després són les condicions internes d'un país: sudanesos, iemenites i altres comunitats estan deixant els seus països. Això pot tornar a passar? I tant que pot tornar a passar! I tots tenim la responsabilitat de prevenir-ho.

Quin paper hi podeu jugar?

Volem ser part de la solució, creiem que tenim coses a aportar. Ens posem en mans de les autoritats competents per contribuir a fer de mediadors amb les comunitats, per contribuir a oferir uns mecanismes més humans per gestionar els reptes que ens planteja la mobilitat humana en aquesta frontera. El que no podem és insistir en discursos que legitimen la violència. Entenem que aquesta no és la manera. Ara mateix, o canviem les condicions, o això ens ho podríem tornar a trobar d'aquí a poques setmanes.

I després és una oportunitat per recordar que el PIB d'aquest continent no arriba al 10% del PIB d'Europa. Estem parlant de desigualtats, a nosaltres ens posen davant d'una injustícia i d'una relació molt desigual i que pot tenir unes conseqüències com les que estem vivint.

Entenem que hi hagi controls a les fronteres, però s'han d'acompanyar d'una inversió més forta en afavorir processos de democratització de societats en els països d'origen. I, evidentment, en deixar que aquests països puguin trobar el seu espai per dinamitzar les seves economies.

Aquestes polítiques demanen molt de temps. I a curt termini, què es pot fer?

És complicat veure com revertir aquestes dinàmiques a la curta, o com podem garantir que això no passi. Evidentment, només és des de la voluntat política que ara mateix es poden arribar a fer els canvis. Les decisions del present poden configurar escenaris de futur. No ens podem plànyer del que tindrem en el futur quan no estem gestionant el present. I aquí hi ha una resposta política molt immediatista que no és l'adequada per interpretar el que està succeint. Parlar d'atacs a la tanca és una manera molt reduïda d'entendre el que està passant i d'oferir un discurs i un relat veraç. Deixem que la reali-

tat es pronuncii i afavorim espais de diàleg per poder interpretar i llegir bé la realitat, si no no trobarem la manera d'abordar el repte de la mobilitat humana.

Amb quin equip compteu per a fer aquesta mediació en el dia a dia? Hi ha coordinació entre les entitats d'Església?

L'Església està present a diferents punts de tota la geografia dels nostres països. Amb equips multiculturals i pluri religiosos preparats per a servir a les persones més vulnerables. També treballem en favor de la població marroquina. Només al centre Baraka, dedicat a la formació i reinserció sociolaboral, s'hi formen cada any

més de 1.000 estudiants. Fem un servei a la joventut i a la dona local i, alhora, oferim serveis a la població amb mobilitat.

Formem part de la **RAEMH**, que és la Xarxa Africana-Europea per la Mobilitat Humana, una iniciativa de Càritas. L'hem defensat i en formem part. Pel que fa a l'àmbit de la mobilitat humana caldria consolidar la col·laboració interdiocesana i tenir un marc estratègic compartit. Hi ha coses que necessiten ser millorades, perquè estem parlant de vides humanes, de patiment, i estem parlant de l'Evangeli!

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Schlegel: “Hi ha una buidor interior que ve del fet de poder accedir a tot”

El sociòleg de la religió **Jean-Louis Schlegel** diu que hem entrat en l'era del buit en l'àmbit personal. Defensa que això afecta tots els àmbits, incloses les religions, l'espiritualitat o la relació amb l'Església. Així ho explica l'exdirector de la *revista francesa **Esprit***, en aquesta entrevista a Catalunya Religió. Convidat a la cloenda de curs de la Fundació Joan Maragall, Schlegel **parla sobre el temple buit**, entenent el “temple” tant en el seu sentit literal, com en el religiós i cultural.

Quins són els símptomes d'aquesta societat que se sent buida?

N'hi ha múltiples, de símptomes. Així i tot, podríem dir que el consumisme n'és el principal. Una societat que pensa que tot ho pot fer, que de tot en pot disposar. Parlo d'objectes materials, sí, com tenir un cotxe, una televisió... però també de béns immaterials, com els culturals (viatges, vacances), o les espiritualitats. Som una civilització que s'ha tornat molt materialista, fins i tot podríem dir que nosaltres mateixos ens hem convertit en objectes, estem en una societat on tot es canvia, tot es compra, tot es ven...

Això afecta també les religions o l'espiritualitat. Les veiem arreu sota totes les formes possibles i imaginables. Hi ha propostes religioses i parareligioses, psicoespirituals que conviden al desenvolupament personal i també s'han convertit en objecte de mercat.

He estat editor de llibres a França i he editat llibres de temàtiques molt diverses, també en l'àrea religiosa. A partir dels anys 80, hi ha hagut un gran interès per dialogar i conèixer altres religions, i apareixen llibres sobre el budisme, sobre el judaisme, sobre l'islam, sobre filosofia, sobre el cos i la ment, la superació psicològica, sobre altres espiritualitats. Ens trobem en un temps d'espiritualitats sense Déu i de camins místics diferents a la religió institucional. Tota aquesta producció pot arribar a crear buidor interior. Una buidor que ve del fet de poder accedir a tot.

Contra més plens d'opcions estem, més buits ens sentim?

Sí, és l'anvers i el revers d'una mateixa realitat. Perquè la multiplicitat d'opcions obliga a cadascú a fer les seves eleccions religioses, espirituals, humanes...

A més a més, a això cal afegir les reflexions del sociòleg anglès Christopher Lasch que parla d'una civilització narcisista. Una societat que apareix a la segona meitat del segle XX i que cada vegada està més capficada en si mateixa, sense que es preocupi pel passat o el futur.

Sobre això també hi ha molta literatura, no sé a Catalunya, però a França es produeixen una barbaritat de llibres sobre el futur d'un mateix, sobre com ser un mateix, sobre l'escultura d'un mateix... Desenes i desenes de llibres escrits dintre d'aquest gènere.

En aquest sentit, és una societat nihilista, literalment. És a dir, l'individu no és altra cosa que en si mateix, sense història, sense construcció de futur. Només conta el moment present, hi ha un "presentisme" terrible que escombra la memòria històrica i les utopies d'un altre futur.

En resum, l'individu es preocupa per si mateix, per la seva vida, pel seu futur, per la seva salut... per estar sempre en l'eterna joventut. Hi ha una profunda preocupació pel jo, per l'esforç en autorealització, per arribar a ser el que un vol ser... i això el pot fer sentir-se insatisfet permanentment.

És esgotador...

Exacte, aquest és un altre dels símptomes. L'esgotament que pot portar, en alguns casos, a la depressió. **Alain Ehrenberg** ha escrit un llibre sobre això: *La fatiga de ser un mateix*. Sobre el cansament, el desgast que suposa la força que un inverteix en els moviments per trobar el camí. Cadascú ha de trobar el seu camí particular, ja que no n'hi ha de prescrits. Les religions hi són com a opció, i al mateix temps, la secularització. Davant de les opcions, hi ha eleccions que s'han de prendre constantment.

Ehrenberg afirma també que la neurosi dominant del nostre temps és la depressió. L'altre dia mirava un programa a la televisió sobre aquesta malaltia, i molts dels testimonis que participaven eren joves. Avui dia es dona tanta importància a ser eficients, conquistadors, competitius, exitosos... que el subjecte també està més exposat a fracassos, a decepcions, a la frustració de sentir que no està aconseguint res. Això fa que moltes persones, i sobretot joves, pateixin depressions. Aquest fet s'ha vist accentuat darrerament amb el període de confinament durant la pandèmia.

Hem après res del període de la pandèmia?

No gaire, no. Mentre hi érem, quan tot era increïble, sí que semblava que hi hauria un punt d'inflexió. El fi d'una etapa i l'inici d'una altra. Vam llegir arreu articles sobre el canvi que suposaria haver viscut en confinament, com començaríem a fer renúncies de consumisme, i entrariem en una transició que afavoriria l'ecologisme: menys cotxes, menys soroll...

En canvi, mentre els mesos de confinament avançaven, es veia clar quin era el desig. I era el de recuperar la vida anterior a la pandèmia. Van aparèixer pressions contra les mesures que prenien els polítics sobre les restriccions sanitàries. Hi havia com una mena d'eufòria per tornar a la vida normal, la d'abans de la malaltia. No hem trigat a recuperar els caps de setmana en família, amb els amics, i ara a l'estiu: les tar-des a les terrasses dels locals s'estiren per xerrar, debatre, parlar. És agradable, però val recordar que la COVID encara és present entre nosaltres. De fet, sembla que els contagis recomencen.

Amb quines dificultats es troba l'Església avui dia?

Algunes de les dificultats amb les quals es troba l'Església ja les hem esmentades: el consumisme, la multiplicitat de religions per escollir, el gir individualista a l'hora de prendre les eleccions, i la primacia absoluta del present sobre els altres temps.

Davant la multiplicitat d'opcions que hi ha avui dia, les persones que volen governar la seva vida prenen decisions i eleccions. Per descomptat, també les prenen en l'àmbit de la religió.

Per exemple, la minva de les persones que practiquen els sagraments és visible a França. El cas més llampanat, al meu entendre, és la missa dominical. Avui, els joves hi van potser un cop al més, o tres vegades a l'any, i això pot ser acceptat; però fins fa molt poc no anar a missa cada diumenge era un pecat mortal, abominable.

Els líders de l'Església sovint expressen que la societat és buida, i que per això es troben amb els temples buits. Des del meu punt de vista, com a sociòleg, hi afegiria que, certament, hi ha un buit, però que aquest, al mateix torn, s'omple amb altres objectes materials o immaterials, i que alguns han servit per treballar igualment

l'espiritualitat. En resum, l'Església potser va malament, però les religions van molt bé.

Aquest gir cap a l'individualisme no ha estat entès per l'Església. De sobte, es van començar a votar qüestions que afectaven tant a la vida privada com a la vida pública, i davant alguna d'aquestes qüestions l'Església s'ha mostrat contrària.

Com per exemple l'avortament?

Sí, l'avortament n'és una, i també drets per a minories com ara les persones homosexuals, l'ús de la píndola anticonceptiva, drets per a la procreació i l'acabament de la vida... En resum, la decisió i la consciència personal prevalen sobre els mandats de l'autoritat de l'Església.

La tècnica sí que ha sabut seguir bé el moviment social i ha desenvolupat una sèrie d'eines que han permès una personalització extraordinària, aquest poder prendre tot tipus d'eleccions sobre un mateix. Per exemple, a Europa cada vegada hi ha més longevitat, no sé a Catalunya però a França ara està en 85 anys per a les dones i 79 per als homes...

Aquí més o menys, crec que 86 per a les dones i 81 per als homes...

Quan hi ha una longevitat tan gran, el final de la vida també pot tornar-se molt i molt difícil, complex. S'ha posat aquest debat sobre la tau-la des del punt de vista de la ciència, els drets per l'acabament de la vida. També hi ha hagut debats sobre l'inici de la vida. Un dels elements que apareixen al segle XX i que per a mi és revolucionari és la píndola anticonceptiva que suposa una alliberació per a la dona, els atorga un grau d'independència encara més gran. Per altre costat, apareix la possibilitat de formar una família monoparental, sense la figura del pare, a partir de la fecundació in vitro.

Han aparegut noves formes de família. L'altre dia la meva filla em preguntava que com era que un company de classe deia que tenia tres mares. Li vaig dir que avui en dia és possible i que el que importava era que el nen o nena se sentís estimat en el seu nucli familiar.

I tant. És que aquest és un desig, el de la família, que no ha canviat gaire en el temps. Entre

tots els canvis, curiosament, el desig de formar una família continua viu. Quan preguntes als ciutadans quines són les seves aspiracions, la de "formar una família" sempre queda en una bona posició. Però és clar, sortint de l'esquema tradicional, sota una multiplicitat de formes: dones solteres que volen tenir fills, parelles homosexuals que volen tenir fills, persones divorciades que troben altres parelles i volen formar una família...

Un altre dels debats centrals que hi ha a l'Església ara mateix és el dels abusos sexuals.

És un tema preocupant i terrible. S'han anat descobrint abusos sexuals i espirituals sistèmics durant anys. A França s'han comptat fins a 330.000 víctimes d'abús sexual en 70 anys, comesos per sacerdots i també per laics dintre d'institucions catòliques. És una xifra enorme. L'altra qüestió que em preocupa sobre aquesta realitat és el silenci entorn la figura del sacerdot, d'aquell qui ha comès l'abús sexual. Cap paraula. Sembla que un home adquireix poders quan ha estat consagrat, quan ha estat ordenat sacerdot, i que entra gairebé en una altra dimissió.

Sobre els abusos sexuals dintre l'església, acaba de sortir un llibre que hem escrit conjuntament amb **Danièle Herveiu-Léger**, que es titula *Vers l'implosion? Entretiens sur le présent et l'avenir du catholicisme* i parla, precisament, de la crisi d'abús sexual i espiritual que ha sacsejat a l'Església Catòlica perquè prové de dintre del catolicisme, de sacerdots i laics reconeguts, però també perquè és universal i sistèmic.

Hi ha qui el descriu com un sociòleg catòlic que està motivat sobretot per la crítica cap a l'Església. Es veu així?

No. Gens. Soc només un sociòleg que tracta de ser honest, és a dir... dir el que veu, i també no dir de més. És cert que he estat durant molt de temps a l'Església catòlica, i que a poc a poc me n'he anat distanciant com a practicant. Això no obstant, estic molt lligat a l'Església, i quan em faig una pregunta sobre el catolicisme o el cristianisme, sé que tocaré una part profunda de la nostra cultura, i de la cultura d'Europa.

Aquest dimarts, Míriam Hatibi al club de lectura 'Amb fe de llibres'

El club de lectura de Catalunya Religió, **Amb fe de llibres**, organitza aquest proper dimarts 5 de juliol a les 18h la seva darrera sessió del curs amb el comentari del llibre *Mira'm als ulls*, de **Míriam Hatibi**. L'escriptora i consultora de comunicació, s'unirà a la conversa online amb els participants del club.

El club de lectura **Amb fe de llibres** proposa llegir obres que permeten generar un espai de lectors interessats en connectar i connectar-se, en cercar també la fe en els llibres, sempre amb la mirada posada en l'actualitat i la realitat que ens envolta i configura. Una proposta lectora per aquells qui busquen i troben, també raons i arguments, històries, personatges o escenes que il·luminen creences i les fan més fondes i sòlides.

Per poder participar-hi de la sessió **cal registrar-se prèviament**.

Els efectes de la música, a la trobada Trobada d'Animadors de Cant per a la Litúrgia de Montserrat

La psicopedagoga i psicòloga especialista en musicoteràpia Serafina Poch impartirà la ponència 'Els efectes de la música en l'ésser humà' a les noves Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia. Seran del 25 al 30 de juliol; del 8 al 13 d'agost; i del 14 al 15 d'agost. El termini d'inscripció per a participar-hi finalitza el 8 de juliol. L'abat de Montserrat, **Manel Gasch**, afirma que "El secret és poder aprendre i fer música junts, perquè aquesta és també la base pedagògica de les trobades

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El Vaticà presenta un diari fet amb la col·laboració de col·lectius vulnerables

"Es parla molt de refugiats, però poc com a refugiats". Són les paraules d'un jove fugit de l'Afganistan que permeten entendre la idea i missió de *L'Osservatore di Strada*. Es tracta del nou diari de *L'Osservatore Romano* que ha sortit a la venda aquest dimecres i que cada mes explicarà històries, experiències, pensament i opinions de persones que es troben en situació de vulnerabilitat.

VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Jordi Capdevila, nou delegat de mitjans del Bisbat de Lleida

El professor de Llengua Castellana, Literatura i Periodisme a Batxillerat del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida **Jordi Capdevila Mas** ha estat nomenat nou delegat de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida. Un càrrec que va quedar vacant el mes de maig per la **mort prematura** de **Miguel Àngel Martín**, que havia desenvolupat aquesta responsabilitat des de 2016. Capdevila, que continuarà amb les classes a l'Episcopal, dirigitrà des d'ara l'àrea de comunicació de la institució, que en els propers dies es reforçarà amb la incorporació d'un professional de perfil tècnic.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Veure la Sagrada Família amb els dits

La Basílica de la Sagrada Família amplia l'adaptació del seu museu a les visites per a les persones cegues o amb discapacitat visuals. Aquest dimarts s'ha presentat una nova maqueta tàctil de la Torre de Maria de la Sagrada Família, després de la **coronació** de la torre real aquest Nadal. La nova peça s'ubica a l'Espai Gaudí i la Natura del museu la Basílica que ja comptava amb diverses peces que es poden tocar i cartells en braille.

El cardenal **Joan Josep Omella** i el director general de la Fundació ONCE, **José Luis Martínez Donoso**, han presentat la nova maqueta. L'arquebisbe Omella ho ha presentat com una mostra que "a la Basílica de la Sagrada Família cap tothom". També com una forma diferent de conèixer l'obra d'Antoni Gaudí: "tocant el que no es veu, van veient detalls que a nosaltres se'ns escapen. Costa més però és més profunda". Martínez Donoso també s'ha referit a l'experiència de percebre a través dels dits i ha plantejar com a projecte de futur "fer una rèplica total de la Sagrada Família per a poder tocar".

La maqueta del terminal de la Torre de Maria s'ha construït a escala 1:25 i accentua els elements de relleu i textures que ajuden a distin-

gir les diferents parts, juntes, i materials. Està feta de materials com resines de polièster i poliuretà, metacrilat, o llautó, per les estrelles de la corona, i ha estat finançada pel Grup Social ONCE i cedida al Temple. Ha estat creada físicament al taller Grau Alcázar Maquetes de Ciutat Vella de Barcelona.

Amb aquesta nova maqueta també s'han estrenat una l'audioguia descriptiva de les diverses peces del museu que es poden tocar. També s'ha adaptat un exemplar del llibre de les vistes educatives de primària, amb tots els elements texturitzats i tàctils, per a fer possible i facilitar el seguiment de la vista als alumnes amb baixa visió.

En la presentació hi ha assistit el president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, **Esteve Camps**; el delegat territorial d'ONCE Catalunya, **Enric Botí**; el president de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat de Barcelona, **Joan Ramon Riera**; i un grup de persones cegues afiliades a ONCE Catalunya que han estat les primeres a poder tocar la maqueta i fer una prova d'ús real.

L'avortament, punts de trobada

JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que parli d'aquest tema sense ser dona, metge, jurista o teòleg. Però arran de la sentència que permet limitar de nou l'avortament als Estats Units, com a periodista m'han cridat molt l'atenció alguns pronunciaments significatius de la Santa Seu.

El tema de l'avortament socialment és força irresoluble. El punt de partida en aquest debat condueix a punts de sortida pràcticament irreconciliables. Si la convicció és que des de l'inici hi ha una vida humana, o, per contra, que aquesta vida humana no es pot considerar com a tal, és molt difícil el consens. I sí, a més, com han fet la majoria de mitjans de comunicació, la notícia se'ns explica només com una limitació de drets

promoguda per integristes i que per oposar-se a l'avortament cal ser fatxa, homòfob i masclista, el debat és impossible.

En aquest context, un esquema simple porta a suposar que la Santa Seu s'hauria de pronunciar amb grans celebracions i felicitacions per una batalla guanyada. Així **ho ha fet** la Conferència Episcopal dels bisbes d'Estats Units. Però, curiosament, en una **comunicació** de la Pontifícia Acadèmia per la Vida, només remarquen un aspecte d'aquesta declaració dels bisbes americans. La que destaca que no s'ha de convertir el tema en un factor d'enfrontament: "És un moment per curar ferides i reparar les divisions socials; és un moment per a la reflexió raonada i

el diàleg civil, i per reunir-nos per construir una societat i una economia que doni suport al matrimoni i a les famílies, i on cada dona tingui el suport i els recursos que necessita per portar el seu fill a aquest món amb amor”. La declaració de l'organisme pontifici dirigit per **Vincenzo Paglia**, insisteix que aquest tema no pot ser “un debat ideològic”, centrat en tirar-se eslògans pel cap. Alhora, a l'editorial de Vatican News, **Andrea Tornielli**, fa una **reflexió** en el mateix sentit, alertant contra “la polarització política” que “impedeix un veritable diàleg”.

Òbviament, destacar això no vol dir que la Santa Seu, el papa Francesc, o un servidor, ens ha guem tornat Pro-choice. La postura és clara. Però senyala cap a on cal encaminar-se: com més radicalitzat, polititzat i polaritzat estigui el debat sobre l'avortament, més difícil serà que l'avortament deixi de ser la sortida fàcil. Tothom sap que no hi ha llei que aturi l'avortament. Serà clandestí, tolerat o perseguit, però existirà.

Per això, soc partidari de buscar punts de trobada, més que eslògans o batalles judicials que normalment lideren grups parareligiosos amb interessos més ideològics o integristes que religiosos.

Crec que hi ha dos conceptes en els que podem trobar el consens social. D'una banda, que no estem parlant només d'un tema mèdic o científic i que mereixeria una ètica compartida. I, d'altra banda, el convenciment que cap dona que avorta ha d'anar a la presó.

Crec que és fàcil compartir el convenciment que els subjectes afectats, tant la gestant com l'embrió, (com el progenitor) són subjectes de dret d'una situació que cal afrontar també amb consideracions ètiques o morals. No com un simple acte quirúrgic.

Un exemple molt clar, del que se'n parla poc, és el dol perinatal. Sigui per un avortament induït o espontani, ningú no dubta del que representa perdre aquell (o allò per alguns) que podria haver estat un fill. Un concepte que poden compartir els qui plantegen l'avortament només com un dret de la dona. Entenc que això vol dir que estem parlant d'alguna cosa més que d'una decisió facultativa, independent de les conviccions morals o religioses dels afectats.

L'exemple contrari és quan es planteja el tema de l'objecció de consciència. A Catalunya, els darrers mesos s'ha posat l'accent en que això im-

pedeix a les dones realitzar avortaments a tots els centres sanitaris. S'ha presentat només com la denúncia d'una situació que atempta contra les dones. Però crec que també caldria posar en el debat públic perquè hi ha persones, formades i documentades, que prenen aquesta opció que segurament no afavoreix la seva carrera professional.

No seria bo explorar conjuntament més aquest camí enlloc d'embrancar-nos en baralles ideològiques o judicials? De trobar-nos parlant de què hi ha darrera d'una situació que condueix a l'avortament, enlloc de treure les pancartes o promoure les prohibicions? De què serveix prohibir l'avortament en un país on la majoria de la població hi està a favor?

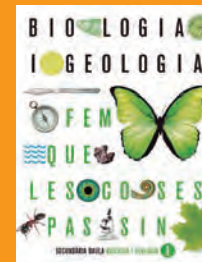
Per mi és un exemple clar d'allò que diu el papa Francesc que és millor obrir processos que ocupar espais. Perquè es poden guanyar moltes batalles judicials però la clau d'aquest tema és quin convenciment social arrela sobre el que representa un avortament. I això només s'aconsegueix amb diàleg i buscant punts de trobada, no de batalla.

BAULA

La nostra nova proposta per a l'ESO

L'ESPAI *MAKER*
ÉS LA CLAU
DEL PROJECTE

Fàtima Ahmed, Carme Llasat, Josep Minguell i Carme Trilla, Creu de Sant Jordi

L'activista social i membre del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa **Fàtima Ahmed**, el pintor muralista i autor dels frescos de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga **Josep Minguell**, la física i membre del grup d'ètica i sostenibilitat de Cristianisme i Justícia **Carme Llasat**, i l'economista i col·laboradora de Càritas Diocesana de Barcelona **Carme Trilla** han estat distingits amb la Creu de Sant Jordi d'aquest 2022. Són quatre noms vinculats amb alguna entitat religiosa entre les 20 **personalitats distingides** que el Govern de la Generalitat ha anunciat aquest dimarts.

Un guardó a proposta de la consellera de Cultura, que reconeix 20 personalitats i 10 entitats que, pels seus mèrits, han prestat serveis destacats a Catalunya en la defensa de la seva identitat o en el pla cívic i cultural. L'acte de lliurament se celebrarà el dia 11 de juliol a les 19 hores al Teatre Monumental de Mataró.

A l'activista social Fàtima Ahmed se li reconeix "la seva aportació al món de l'associacionisme català entre les persones migrades, i la integració al nostre país de col·lectius de dones, especialment de religió musulmana". És fundadora

i coordinadora de l'Associació Intercultural Diàlegs de Dona, un espai de socialització i trobada per a dones migrades al Raval, i forma part, entre altres, del **Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa** i del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona.

El Govern fa aquest reconeixement a María del Carmen Llasat Botija per "la seva contribució en el camp de la física i l'estudi, recerca i sensibilització vers el canvi climàtic i els riscos naturals" i "la seva excel·lència científica l'ha fet liderar grups de recerca, d'anàlisi, de divulgació i de transferència del coneixement". Llasat ha estat una de les líders del primer informe sobre el canvi climàtic al Mediterrani i forma part del **grup d'ètica i sostenibilitat** de Cristianisme i Justícia, i de la **Xarxa Laudato Si'**, que impulsa la conversió integral promoguda pel papa Francesc.

A l'economista Carme Trilla i Bellart li reconeix "la seva trajectòria professional i del seu compromís i implicació en un àmbit de gran repercussió social com és el de l'accés a l'habitatge, des de les vessants social, econòmica i de polítiques públiques". Trilla va ser **Cap d'Acció Social de Càritas Barcelona** entre 2012 i 2014, i una de les impulsores de la Llei del dret a l'habitatge i del Pacte nacional per a l'habitatge (2007-2016). Actualment està jubilada i col·labora amb Càritas Diocesana de Barcelona en temes d'habitatge social i habitatge d'inclusió.

El pintor muralista Josep Minguell Cardenyes rebrà el guardó per "ser un artista únic, excel·lent en l'art de la pintura al fresc i la pintura mural integrada en grans espais arquitectònics". I també en destaquen "la important i continuada tasca de docència, recerca i difusió tècnica i

conceptual de la pintura mural al fresc". Entre les pintures al fresc més recents hi ha els **murals de l'església de Santa Maria de l'Alba**, de Tàrraga, que és la seva vila natal.

La Creu de Sant Jordi és un dels màxims reconeixements que pot rebre una persona per part de la Generalitat de Catalunya. La distinció es va crear el 1981 amb la finalitat de distingir les persones naturals o jurídiques que, pels seus mèrits, hagin prestat serveis destacats a Catalunya. Qualsevol ciutadà, grup de ciutadans o entitat pot demanar que s'atorgui aquest guardó a alguna persona, sigui física o jurídica.

Esteve Mogas, nou director general de Jesuïtes Educació

El proper mes de setembre **Esteve Mogas** prendrà el relleu a l'actual director general de la Fundació Jesuïtes Educació, **Enric Masllorens**, que en els darrers sis anys ha estat dirigint la institució. Esteve Mogas és des de fa deu anys membre del Patronat de la Fundació, càrrec que darre-rament exercia conjuntament amb el de vice-president econòmic del Patronat. Llicenciat en Administració d'Empreses i MBA per ESADE, en els darrers deu anys ha estat professor d'ESADE, institució en la qual va dirigir també l'Executive MBA.

JESUÏTES EDUCACIÓ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Josep Rom, nou rector de la Universitat Ramon Llull

El Patronat de la Universitat Ramon Llull (URL), presidit per **Antoni Millet Abbad**, ha nomenat aquest dimarts al vespre el doctor en Publicitat i Relacions Públiques i professor catedràtic de la URL **Josep Antoni Rom** com a nou rector de la Universitat. El mandat del càrrec s'iniciarà el proper 1 d'octubre. L'acte de presa de possessió tindrà lloc el 30 de setembre. El nomenament s'ha produït després de l'informe favorable de la Junta de Govern. Rom és actualment, i des de setembre de 2020, **vicerector de Recerca i Innovació de la Universitat**.

URL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els bisbes parlen de les colònies i les activitats de lleure

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de les colònies i activitats de lleure, així com del manament de l'amor, de la ciutat santa de Jerusalem, de la realitat de l'eutanàsia, de l'Assemblea Sinodal, de l'essencial en la missió, de la guerra i de viure la fe. El **cardenal Joan Josep Omella** diu que "l'estiu és un bon moment per trencar amb la rutina, aprofitar el temps lliure i gaudir de moments intensos de pregària personal o comunitària" i que "els mesos d'estiu són ideals per aprendre, divertir-se i alhora créixer en la fe".

GIEC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Santuari de la Mare de Déu de la Muntanya, protectora de ramats i pastors

Des de temps molt reculats, un gran nombre de muntanyes atresoren valors espirituals. Per aquest motiu, al peu o al bell mig d'un vessant, s'hi han construït santuaris i temples que atreuen pelegrins. Pelegrins que van a pregar o senzillament vilatans propers, que s'hi reuneixen en un aplec i fan festa tot recordant la seva història i canten els goigs dedicats als sants o les verges de les ermites.

A la vall d'Assua, dins la comarca del Pallars Sobirà, ens apareix un santuari senzill situat en un espaiós replà a mitja muntanya. Es tracta d'un espai lligat a la ramaderia i al costat d'un camí que connecta valls i persones. Es tracta del Santuari de la Mare de Déu de la Muntanya. Una nova descoberta de la col·lecció **Santuaris naturals** que publiquem a Catalunya Religió.

Per arribar-hi, si venim de les terres de ponent, prendrem la carretera C-13 en direcció Rialp i un cop passem aquesta localitat, ens desviarem cap els nuclis de Escàs i Caregue, per una estreta i tortuosa carretera asfaltada que s'enfila per la muntanya. Quan siguem al llogaret de Caregue us recomanem continuar amunt a peu ja que només manquen tres quilòmetres per al

Santuari i així podrem gaudir, tot seguint una còmoda pista forestal, dels cims, les carenes i els vessants d'aquestes muntanyes pirinenques i dels seus boscos i pastures.

La història d'aquest santuari segueix el fil narratiu d'altres tantes verges trobades. Un pastor va observar que un bou que pasturava per aquells prats es va quedar quiet de cop i volta i es posà a escarbar amb insistència un lloc concret del pla. El pastor s'hi acostà, escarbà ell al seu torn i, finalment, aparegué la imatge d'una verge.

Intentà transportar-la a Caregue, però una força que el dominava no el deixà descendir i, per tant, va comprendre que la imatge trobada li indicava el lloc on l'havia de deixar, allà mateix, envoltada arreu per les muntanyes.

Aquesta és la història popular i fou per aquesta narració transmesa oralment primer que els qui poblaven la vall d'Àssua van fer-la patrona i aixecaren l'ermita primitiva que acollí la imatge de la verge.

Ermita i imatge són del segle XIII i van mantenir-se juntes fins a mitjans del segle XX moment en que la talla va ser traslladada al Museu Diocesà de la Seu d'Urgell. Un artista local, anomenat el Terrisses, va esculpir-ne una rèplica.

A l'època moderna, un ramader, davant d'una gran tempesta, va fer la prometença que si se salvava el bestiar aixecaria un nou santuari. Feta la promesa, tots els animals es van reunir al voltant de la vella ermita i es van salvar. El ramader va complir la seva promesa i va aixecar un nou edifici que és l'actual i, al mateix temps, va fer-se el retaule barroc al llarg del segle XVI. A partir d'aquest moment el santuari va viure

una època esplendorosa i al seu voltant van instal·lar-se diferents ermitans. A mitjans del segle XIX va marxar-ne el darrer ermità per l'abandó en el qual es trobava el petit conjunt de dependències.

A meitats del segle XX la referen i els habitants dels pobles d'aquesta vall, els quals s'hi segueixen reunint el cap de setmana de la Segona Pasqua i el 16 d'agost, canten els goigs de la Mare de Déu i fan festa al seu voltant.

Podem llegir alguns fragments d'aquests goigs:

*Quan tornem a terra baixa,
vostra imatge dintre el pit,
us veurem a la muntanya
com un grèvol tot florit,*

*i us direm plens d'enyorança:
les muntanyes abaixeu,
que la vida ens és amarga
lluny de Vós, Mare de Déu.*

*Prat florit de la vall d'Assua,
pelló blanc, bresca de mel,
que, veient-vos a la cara,
no ens caldria cap més cel.*

Abans de refer el camí, podem aturar-nos una estona a l'ombra d'un bell arbre i contemplar aquest bell mosaic de paisatge de muntanya pirinenca: pastures i boscos i, en l'endemig, aquest amable i robust santuari que vol oferir pau i concòrdia a tots els pastors i els seus ramats, als caminants que es belluguen pels colls i la mitja muntanya i a tots els pelegrins que volen retornar cap a la terra baixa amb la serena llum de la Mare de Déu dins seu.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

VORAVIU SOTA LICÈNCIA C.C. 4.0

La Carta Col·lectiva dels bisbes espanyols, de 1937

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

“La guerra és una cursa entre el bolxeviquisme i la civilització cristiana”. Aquest era l’argument que va motivar la “Carta Col·lectiva de l’Església Espanyola al món sencer, amb motiu de la guerra d’Espanya”. Escrita pel cardenal **Isidre Gomà** a instàncies de Franco, la Carta, signada a Pamplona l’1 de juliol de 1937 (avui fa 85 anys), va rebre l’adhesió de tots els bisbes espanyols, llevat del cardenal **Vidal i Barraquer**, arquebisbe de Tarragona, del bisbe de Vitòria **Mateo Múgica** i de l’ancià bisbe de Menorca, **Joan Torres**.

El text, amb 8 capítols i una conclusió i adreçat a tot el món, volia explicar la situació d’Espa-

nya, que passava “una de les més grans tribulacions de la seua història”.

Els bisbes espanyols justificaven la Carta pel conflicte bèl·lic, ja que en la contesa civil es jugava “una partida decisiva en pro o contra la religió de Jesucrist i la civilització cristiana”.

La Carta es va redactar, pel fet que els bisbes creien que la premsa estrangera havia tergiversat les notícies referent a l’aixecament militar, contribuint a una “desviació, que podria ser funesta per als sacratíssims interessos que hi ha a la nostra pàtria”.

Els bisbes justificaven la seva posició pel seu ofici pastoral, “amb el triple deure de religió, de patriotisme i d’humanitat”. I defensaven la seva actuació pel que fa al patriotisme, perquè “el bisbe és el primer obligat a defensar el bon nom de la pàtria”.

Tot i reconèixer que les guerres són un flagell per a la humanitat, “a vegades és el remei heroic únic per a centrar les coses”. I afegia el document: “Per això l’Església, tot i ésser filla del Príncep de la Pau, ha organitzat creuades contra els enemics de la fe”. Però de seguida els bisbes matisaven: “No és aquest el cas”. La Carta, tot i reconèixer que molts cristians, obeint la consciència i el patriotisme van prendre les armes “per a salvar els principis de religió i justícia cristiana”, l’Església no es feia responsable ni de la guerra, ni de l’acusació d’haver conspirat a favor de la sublevació militar. Sí que denunciava els governs de la República, que van canviar brusquement la ruta de la nostra història “per les lleis laiques que anul·laren drets de Déu”. Per això qualificaven la revolució comunista com a “antidivina”.

Per als bisbes, Espanya estava dividida en dues parts: “l’espiritual, al costat dels insurrectes en

defensa de l’ordre, la pau social, la civilització tradicional i la pàtria, i molt ostensiblement en un gran sector, per la defensa de la religió”, i l’Espanya republicana, que era qualificada per la Carta com a “materialista, marxista, comunista o anarquista”, ja que va voler substituir la vella civilització per la nova civilització “dels soviets russos”.

Els bisbes argumentaven la necessitat d’aquesta Carta, pel fet que l’Església no podia ser “indiferent en la lluita”, i per això defensaven que “avui per avui, no hi ha més esperança per a reconquerir la justícia i la pau, que el triomf del moviment nacional”. A més, el conflicte bèl·lic serviria per a fer ressorgir “l’esperit nacional amb la força i la llibertat cristiana dels temps antics”.

En el document de 1973, “Relacions Església-Estat en Espanya”, el cardenal Tarancon reconeixia que l’Església, des del final de la guerra, havia estat considerada “per la immensa majoria del poble espanyol, com la força social i inclús política més eficaç i més influent” i basava la publicació de la Carta Col·lectiva, degut al clima “de clericalisme i anticlericalisme d’Espanya”.

Tarancon, tot i que creia que els bisbes “no van pensar lligar l’Església al Règim polític”, sí que reconeixia que “la postura que va prendre la jerarquia en la Carta Col·lectiva, va condicionar la vida i l’actuació de l’Església en els anys de guerra i amb el Règim polític que es va instaurar”. Tarancon continuava així: “per a la majoria dels espanyols i dels estrangers, l’Església apareixia lligada a una de les parts en el conflicte. I allò més greu és que l’Església apareixia als ulls de molts, com una potència bel·ligerant primer, i com el recolzament més ferm d’una de les parts després, i com la garantia moral de tota l’actuació i de la legislació del nou Règim”.

Evidentment, Franco i el Règim s’aprofitaren del recolzament de l’Església “per la seva gran força social i política i exigiren pràcticament d’ella una aprovació indiscriminada (continua-va Tarancon) a la seva manera d’actuar, ja que el nou Règim havia salvat l’Església”. Així, “per gratitud, l’Església en Espanya estava obligada a recolzar indiscriminadament el Règim”.

Hilari Raguer, monjo de Montserrat i historiadore, va consultar una carta (fins aquell moment inèdita), del cardenal **Pacelli**, Secretari d’Estat del Vaticà, adreçada al cardenal Gomà, on Pa-

celli desaconsellava la publicació de la Carta. Pacelli escrivia, amb data de 31 de juliol de 1937, deu dies abans de fer-se pública la Carta Col·lectiva: "Tractant-se d'una cosa molt delicada, que es refereix a tots els bisbes d'Espanya, aquesta Secretaria d'Estat creu convenient que per la publicació d'un document de tanta importància, com és la mencionada Carta, seria desitjable la unanimitat de l'episcopat. Ja que l'Excm. senyor Vidal i Barraquer, com Vostè fa notar en la seva carta, no creu convenient la publicació d'aquest document, i per una altra part, Mons. Múgica i potser altres bisbes espanyols no pensen firmar-lo, la Secretaria remet a la coneguda

prudència de Sa Eminència, que vegi si no seria prudent suspendre per ara la seva publicació". Aquesta carta de Pacelli, no se sap perquè, no es va arribar a enviar al cardenal Gomà.

Evidentment, Franco i el Règim s'aprofitaren del recolzament de l'Església, "per la seva gran força social i política i exigiren pràcticament d'ella una aprovació indiscriminada (continuava Tarancon en aquell document de 1973), a la seva manera d'actuar, ja que el nou Règim havia salvat l'Església". Així, "per gratitud, l'Església en Espanya estava obligada a recolzar indiscriminadament al Règim".

85 anys després de la Carta Col·lectiva, el record d'aquest text ha de servir perquè la jerarquia actual defensi amb fermesa la llibertat i la independència de l'Església. I també perquè els nostres bisbes no tornin mai més a posar-se al costat d'una opció política concreta, beneint un Règim o un partit polític. Encara que es digui cristià!

Mor Josep Maria Pairot, el primer rector de la Parròquia de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona
DM, 15/06/2022 | TOTS 21

El Suprem dels EUA amplia els drets religiosos en emparar que funcionaris puguin pregar en públic
DM, 28/06/2022 | EL PAÍS

Pietro Parolin visitarà República Democràtica del Congo i Sudan del Sud en substitució del Papa
DM, 28/06/2022 | VATICAN NEWS

TikTok bloqueja Sor Lucía per mostrar imatges de la tragèdia de Melilla
DM, 28/06/2022 | REGIÓ 7

Les víctimes del franquisme reclamen al Vaticà que obri els arxius de la dictadura
DC, 29/06/2022 | EL NACIONAL

La Paeria dona via lliure a la mesquita més gran de Lleida
DC, 29/06/2022 | NACIÓ DIGITAL

Un alumne de l'Escola Pia i una estudiant dels Salesians treuen un 10 a la selectivitat
DJ, 30/06/2022 | EL PERIÓDICO

Cultura descarta fixar un límit als preus d'entrades a esglésies i catedrals
DV, 01/07/2022 | EL PERIÓDICO

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

La nostra directora forma part del grup d'experts de la Summer Capstone Conference sobre Comunicació + #Religió a @NotreDame @McGrathND als Estats Units. És un projecte en què @BlanquernaFCRI amb el grup #STRReaM i @ObsBlanquerna som partners.

Traducció: Tweet

U. Ramon Lluís (URC)
4:23 · 29 jun. 22 · Twitter for iPhone

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Acabem la 1a setmana dels #casalsdestiuFEDAC. Els #casals són una oportunitat d'educaciónenlleure i també un servei de les #escolesFEDAC per facilitar la conciliació familiar i laboral de les famílies. Quina ha estat l'activitat preferida dels vostres fills aquests dies?

Traducció: Tweet

13:15 · 01 jul. 22 · Metricool

Libreria Claret
@LibreriaClaret

NOVETAT ✨
Ja està a la venda el llibre de l'Editorial Claret "Què n'has fet del teu germà". La resposta de la M. Isabel Correig", el sincer testimoniatge de la seva opció de vida evangèlica, mantinguda amb fidelitat. Podeu trobar-lo aquí: ow.ly/1GLV50JCvPE

Traducció: Tweet

20:02 · 29 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Jesuïtes Catalunya
@jesuistescat

"El nostre petit refugi per a persones temporeres forma part d'aquest mapa de llocs bons per a persones que cerquen hospitalitat en un camí de menyspreu i racisme. El petit refugi temporal esdevé llar per uns dies". @rogeratorressj @arrels_stignasi

Traducció: Tweet

arrelscatstignasi.cat
De Lleida a Alcarra, passant per Almeria, Melilla i Nàder - Arrels Sant Ignasi

9:38 · 30 jun. 22 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

"Hem d'estar especialment atents a la manera en què servim, i ser capaços d'afirmar la nostra llibertat de seguir l'evangeli quan els criteris no siguin coincidents."
➡ president de l'URC, fra Eduard Rey , en la 84a Assemblea de la Unió de Religiosos de Catalunya.

Traducció: Tweet

Tú y 6 más
11:18 · 23 jun. 22 · Twitter for Android

FP Escola Pia Mataró
@FPescolapiaMat

Molt contents de rebre un reconeixement #premis #fpcat a la trajectòria de l'FP de l'@escolapiamataro #somfp #fpescolapia

Traducció: Tweet

Escola Pia Mataró y 5 más
21:16 · 29 jun. 22 · Twitter for iPhone

Fundació Comtal
@FundacioComtal

Comencem les activitats d'estiu amb moltes ganes e il·lusió, però et necessitem per garantir que visquin l'estiu que es mereixen.

Fes possible el seu estiu! Col·labora. Ajuda'ls!
#LleureEducatiu
#FemPossibleElSeuEstiu
#EstiuSolidari

Traducció: Tweet

9:01 · 29 jun. 22 · Hootsuite Inc.

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia 2022: aprendre i fer música junts, la seva base pedagògica - Les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúr... #Montserrat #Cursets #Notícies #ActivitatsMontserrat abadiamontserrat.cat/trobades-anima...

Traducció: Tweet

12:30 · 27 jun. 22 · Hootsuite Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

El dia 3 de juliol del 2022, entre les 22 i les 24 h, la façana del Naixement de la Sagrada Família s'il·lumina de groc amb motiu del Dia Mundial de la Síndrome de Rubinstein-Taybi.

@SRT_Esp

Traducció: Tweet

12:48 · 01 jul. 22 · Twitter Web App

Vedruna Girona
@VedrunaGirona

Avui hem fet un acte d'homenatge a les Germanes #Vedruna de #Girona Aquest estiu la Comunitat tanca i les darreres Germanes deixen Girona. La vida a l'escola continua però us trobarem molt a faltar, seguirem el vostre camí ❤️ **MOLTÍSSIMES GRÀCIES PER TOT!** #decididament @VedrunaCat

Traducció: Tweet

17:51 · 30 jun. 22 · Twitter for iPhone

Sant Joan de Déu CAT
@OSantJoandeDeu

La gent gran en situació de sense llar és un dels col·lectius més vulnerables de la nostra societat. Per això @SJD_SS_Bcn, en aliança amb la @FBoschAyermerich, desenvoluparà un projecte innovador per a facilitar-los l'accés a un habitatge digne. sjd.es/serveis-social...

Traducció: Tweet

10:09 · 30 jun. 22 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarrés

Aquest 27 de juny han començat els casals a la Fundació Pere Tarrés i avui a @debocaaorella @radio4_rne en parlem amb els protagonistes del casal Centre Socioeducatiu a Poble-Sec. Ens pots escoltar a: rtve.es/play/audios/de...

Traducció: Tweet

16:36 · 30 jun. 22 · Twitter for Android

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

